

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Znojmě rozhodl samosoudcem JUDr. Jaroslavem Koubou ve věci

žalobců: a) **Marta Páralová**, narozená 20. 3. 1933
bytem Viniční 2562/176, 615 00 Brno - Vilémov
b) **Mgr. Libuše Jeremiasová**, narozená 4. 7. 1957
bytem Slatinská 4229/69, 636 00 Brno - Židenice
c) **Ing. Eva Volejníčková**, narozená 19. 10. 1933
bytem Veveří 45, 602 00 Brno
d) **Tomáš Volejníček**, narozený 10. 8. 1982
bytem U Zvonařky 1D, 120 00 Praha 2
e) **Mgr. Pavel Volejníček**, narozený 4. 4. 1968
bytem Tusarova 1537/19, 170 00 Praha 7
f) **MUDr. Miroslava Španělová**, narozená 16. 3. 1946
bytem Za Tesárnou 871, 691 42 Valtice
g) **Eva Zbořilová**, narozená 23. 9. 1943
bytem Ježkova 6, 638 00 Brno - Lesná
h) **Josef Krejčí**, narozený 8. 10. 1954
bytem Konrádova 2, 628 00 Brno
i) **Jiří Krejčí**, narozený 28. 5. 1946
bytem Jamborova 63, 615 00 Brno
j) **MUDr. Helena Volejníčková**, narozená 5. 7. 1944
bytem Kloboučnická 1627/7, 140 00 Praha 4
všichni zastoupeni advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8 - Karlín

proti
žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO: 013 12 774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov

zastoupený advokátem doc. JUDr. Janem Brodcem, LL.M., Ph.D.
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha

o vydání náhradního pozemku - o povinnosti žalovaného uzavřít se žalobci smlouvu o převodu pozemku jako pozemkové náhrady

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalovaného, jímž souhlasí s uzavřením smlouvy o převodu pozemků s žalobci v tomto znění:

Převodce: Česká republika – Státní pozemkový úřad, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ: 130 00

a

Nabyvatel A: Marie Páralová
r. č. 335320/469, bytem Viniční 2562/176, Vilémov, PSČ: 615 00 Brno

Nabyvatel B: Mgr. Libuše Jeremiasová
r. č. 575704/2005, bytem Slatinská 4229/69, PSČ: 636 00 Brno

Nabyvatel C: Ing. Eva Volejníčková
r. č. 336019/439, bytem Veverí 45, PSČ: 602 00 Brno

Nabyvatel D: Tomáš Volejníček
r. č. 820810/0186, bytem U Zvonařky 1D, PSČ: 120 00 Praha 2

Nabyvatel E: Mgr. Pavel Volejníček
r. č. 680404/1596, bytem Tusarova 1537/19, PSČ: 170 00 Praha 7

Nabyvatel F: MUDr. Miroslava Španělová
r. č. 465316/435, bytem Za Tesárnou 871, PSČ: 691 42 Valtice

Nabyvatel G: Eva Zbořilová
r. č. 435923/464, bytem Ježkova 6, PSČ: 638 00 Brno

Nabyvatel H: Josef Krejčí
r. č. 541008/2876, bytem Konrádova 2, PSČ 628 00 Brno

Nabyvatel I: Jiří Krejčí
r. č. 460528/453, bytem Jamborova 63, PSČ: 615 00 Brno

Nabyvatel J: MUDr. Helena Volejníčková
r. č. 445705/057, bytem Kloboučnická 1627/7, 140 00 Praha 4

uzavírají tuto

Smlouvu o převodu pozemku

I.

Státní pozemkový úřad, jednající jménem České republiky jako převodce, spravuje ve smyslu zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „zákon o půdě“), mimo jiné též tyto pozemky ve vlastnictví státu:

- parc. č. 3530, 6187, 6344 a 6409 nacházející se v katastrálním území Šanov nad Jevišovkou.

(dále jen jako „pozemky“).

II.

Nabyvatelům vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle § 11a zákona o půdě. Pozemky uvedené v článku I. této smlouvy byly oceněny na částku 571.433,80 Kč.

Nároky nabyvatelů vůči převodci na převod jiného pozemku dle zákona o půdě činí ke dni uzavření této smlouvy částku 2.985.370,63 Kč (slovy: dva miliony devět set osmdesát pět tisíc tři sta sedmdesát korun českých šedesát tři haléřů). Tento nárok nabyvatelé uplatňují na základě:

- pravomocného rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brna ze dne 10. června 2009 č. j. 3094/92/1-RNP, na základě kterého náleží:

- Ing. Evě Volejníčkové (nabyvatelce c) nárok ve výši 222.316,67 Kč;
- MUDr. Miroslavě Španělové (nabyvatelce f) nárok ve výši 222.316,67 Kč;
- Tomáši Volejníčkovi (nabyvateli d) nárok ve výši 55.579,17 Kč;
- Mgr. Pavlu Volejníčkovi (nabyvateli e) nárok ve výši 55.579,17 Kč;
- Evě Zbořilové (nabyvatelce g) nárok ve výši 666.950,00 Kč;
- Josefu Krejčímu (nabyvateli h) nárok ve výši 333.475,00 Kč;
- Jiřímu Krejčímu (nabyvateli i) nárok ve výši 333.475,00 Kč;
- MUDr. Heleně Volejníčkové (nabyvatelce j) nárok ve výši 55.579,17 Kč.

- pravomocného rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brna ze dne 8. prosince 2010, č. j. 3094/92/3-RNP, na základě kterého náleží:

- Martě Páralové (nabyvatelce a) nárok ve výši 178.666,67 Kč;
- Mgr. Libuši Jeremiasové (nabyvatelce b) nárok ve výši 178.666,67 Kč;
- Ing. Evě Volejníčkové (nabyvatelce c) nárok ve výši 59.555,56 Kč;
- MUDr. Miroslavě Španělové (nabyvatelce f) nárok ve výši 59.555,56 Kč;
- Tomáši Volejníčkovi (nabyvateli d) nárok ve výši 14.888,89 Kč;
- Mgr. Pavlu Volejníčkovi (nabyvateli e) nárok ve výši 14.888,89 Kč; a
- MUDr. Heleně Volejníčkové (nabyvatelce j) nárok ve výši 14.888,89 Kč.

- pravomocného rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brna ze dne 20. května 2000, č. j. 3094/92/8- RNP, na základě kterého náleží:

- Martě Páralové (nabyvatelce a) nárok ve výši 110.333,33 Kč;
- Mgr. Libuše Jeremiasové (nabyvatelce b) nárok ve výši 110.333,33 Kč;
- Ing. Evě Volejníčkové (nabyvatelce c) nárok ve výši 36.777,78 Kč;
- Tomáši Volejníčkovi (nabyvateli d) nárok ve výši 9.194,44 Kč;
- Mgr. Pavlu Volejníčkovi (nabyvateli e) nárok ve výši 9.194,44 Kč;
- MUDr. Miroslavě Španělové (nabyvatelce f) nárok ve výši 36.777,78 Kč; a
- MUDr. Heleně Volejníčkové (nabyvatelce j) nárok ve výši 9.194,44 Kč.

- pravomocného rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brna ze dne 19. května 2020, č. j. 3094/92/7-RNP, na základě kterého náleží:

- Martě Páralové (nabyvatelce a) nárok ve výši 70.466,67 Kč;
- Mgr. Libuši Jeremiasové (nabyvatelce b) nárok ve výši 70.466,67 Kč;
- Josefu Krejčímu (nabyvateli h) nárok ve výši 35.233,33 Kč; a
- Jiřímu Krejčímu (nabyvateli i) nárok ve výši 35.233,33 Kč.

- pravomocného rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brna ze dne 11. června 2020, č. j. 3094/92/10-RNP, na základě kterého náleží:

- Martě Páralové (nabyvatelce a) nárok ve výši 32.866,67 Kč;
- Mgr. Libuši Jeremiasové (nabyvatelce b) nárok ve výši 32.866,67 Kč;
- Josefu Krejčímu (nabyvateli h) nárok ve výši 16.433,33 Kč; a
- Jiřímu Krejčímu (nabyvateli i) nárok ve výši 16.433,33 Kč.

Nabyvateli A tedy náleží nárok v celkové výši ve výši 392.333,34 Kč, nabyvateli B v celkové výši 392.333,34 Kč, nabyvateli C v celkové výši 318.650,01 Kč, nabyvateli D v celkové výši 79.662,50 Kč, nabyvateli E v celkové výši 79.662,50 Kč, nabyvateli F v celkové výši 318.650,01 Kč, nabyvateli G v celkové výši 666.950,00 Kč, nabyvateli H v celkové výši 385.141,66 Kč, nabyvateli I v celkové výši 385.141,66 Kč a nabyvateli J v celkové výši 79.662,50 Kč.

III.

Převodce převádí na nabyvatele A až J nemovitosti, pozemky specifikované v článku I. této smlouvy, včetně součástí a příslušenství, se všemi právy a povinnostmi, a nabyvatelé A až J je do svého vlastnictví přijímají, a to tak, že nabyvatel A přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I této smlouvy o velikosti ideální 1183/10000, nabyvatel B přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 1183/10000, nabyvatel C přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 1068/10000, nabyvatel D přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 267/10000, nabyvatel E přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 267/10000, nabyvatel F přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 1013/10000, nabyvatel G přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 2234/10000, nabyvatel H přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 1259/10000, nabyvatel I přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 1259/10000, nabyvatel J přijímá a nabývá do svého vlastnictví podíl nemovitostí specifikovaných v článku I. této smlouvy o velikosti ideální 267/10000.

IV.

Smluvní strany shodně prohlašují, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, které by uzavření smlouvy bránily. Nabyvatelé dále prohlašují, že mu jim znám stav převáděných pozemků a tyto pozemky do svého výlučného vlastnictví přijímají tak, jak je uvedeno v článku III. této smlouvy.

V.

1) Smluvní strany se dohodly, že jakékoliv změny a doplňky této smlouvy jsou možné pouze písemnou formou na základě dohody účastníků smlouvy.

2) Tato smlouva nabývá účinnosti dnem podpisu této smlouvy smluvními stranami.

VI.

Smluvní strany po přečtení smlouvy prohlašují, že s jejím obsahem souhlasí a že tato smlouva je shodným projevem jejich vážné a svobodné vůle a na důkaz tohoto připojují své podpisy.

V Praze dne .....

V Praze dne .....

.....
 ČR – Státní pozemkový úřad

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům náklady soudního řízení v částce 1.019.890,20 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců JUDr. Jiřího Hartmanna.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou soudu dne 24. 6. 2022 se žalobci domáhají uložení povinnosti uzavřít smlouvu o převodu pozemků ve vlastnictví státu parc. č. 3530, 6187, 6344 a 6409 nacházející se v k. ú. Šanov nad Jevišovkou. K odůvodnění uvedli, že žalobci jsou oprávněnými osobami podle ust. § 4 odst. 4 zákona číslo 229/91 Sb. a náleží jim jako oprávněným osobám ve smyslu § 11 odst. 2 zákona o půdě, případně ust. § 16 zákona o půdě, náhrada za pozemky, které nebyly možné žalobcům ve smyslu § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě (číslo 229/91 Sb.) vydat, přičemž tato náhrada nebyla žalobcům do dnešního dne plně poskytnuta, a to z důvodu, že žalovaný nepřiznává žalobcům náhradu za nevydané pozemky ve správné výši. Nabyvatelům vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle § 11a zákona o půdě, přičemž pozemky uvedené v článku I. navržené smlouvy o převodu pozemků, byly oceněny na 571.433,80 Kč. Nároky nabyvatelů vůči převodci na převod jiného pozemku podle zákona o půdě činí ke dni uzavření navržené smlouvy částku 2.985.370,63 Kč. Tento nárok nabyvatelé uplatňují na základě pravomocných rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brna, jednotlivě:
  - a) ze dne 10. 6. 2009 č. j. 3094/92/1-RNP, kterým nebyla žalobcům c, d), e), f), g) H), i) a j) přiznána náhrada za podíly na pozemcích v k. ú. Židenice parc. č. 3161. 3164 a 3186. Původními vlastníky pozemků byli Jaroslav Volejníček st., Karel Volejníček, Marta Páralová a Jiřina Krejčová. Žalobce h) a i) každý k id. 1/4 pozemků, žalobce h) a i) jsou synové původní oprávněné osoby Jiřiny Krejčové, každý z nich vzhledem ke zdědění rest. nároku disponuje nárokem na id. 1/8 pozemků. Žalobkyně g) je dcera Karla Volejníčka st. a rovněž dědičkou po svém bratru Karlu Volejníčkovi, náleží jí tak nárok na poskytnutí náhrady za id. 2/8, tj. 1/4. Žalobkyně c) je pozůstalou manželkou po Jaroslavu Volejníčkovi st., disponuje nárokem k id. 1/12 pozemků, žalobci d) a e) jsou synové a dědici Pavla Volejníčka, syna a dědice Jaroslava Volejníčka st., každý disponuje nárokem k id. 1/48, žalobkyně j) je pozůstalá manželka a dědička Pavla Volejníčka, disponuje nárokem k id. 1/48 pozemků, žalobkyně f) je pozůstalou manželkou a dědičkou MUDr.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Šeneklová.

Radovana Volejníčka, disponuje nárokem k id. 1/48. Pozemky žalobců přešly postupně na československý stát na základě celkem pěti smluv o převodu nemovitostí, jednotlivě dvou smluv z 16. 2. 1981, smlouvy z 19. 2. 1981 a dvou smluv z 6. a 9. 7. 1981, kupní cena byla ve všech pěti smlouvách stanovena shodně dle vyhl. 43/1969 ve výši 0,40 Kčs za 1m², tedy v tísni a za nápadně nevýhodných podmínek. Uvedené pozemky nebylo možné oprávněným osobám vydat, neboť jsou zastavěny. Žalobcům c), c), e), f), g), h), i) a j) byla žalovaným přiznána náhrada spočívající v poskytnutí náhradního pozemku, nejprve ocenil nevydané pozemky pouze ve výši 73.419,85 Kč, až na konci roku 2021 provedl přecenění pozemků, kdy pozemky měly stavební charakter již v době přechodu na československý stát, toto je doloženo i znaleckým posudkem č. 6051-12-2021 z 26. 7. 2021 zpracovaný znal. ústavem Česká znalecká, a. s., cena pozemků by měla činit celkem 2.667.800 Kč, po odečtení již uspokojené částky činí aktuální nárok žalobců 1.920.797,87 Kč.

- b) ze dne 8. 12. 2010 č. j. 3094/92/3-RNP, kterým nebyla žalobcům a), b), c), d), e), f) a j) přiznána náhrada za podíly na pozemcích v k. ú. Židenice parc. č. 871/21 a 871/28. Původními vlastníky pozemků byli Jaroslav Volejníček st., Antonín Volejníček a Ferdinand Volejníček. Žalobkyně a) je dcerou a dědičkou Antonína Volejníčka, disponuje tak nárokem k id. 1/3 pozemků, žalobkyně b) je dcerou a dědičkou Miluše Fialové, jež byla dědičkou Ferdinanda Volejníčka, disponuje nárokem k id. 1/3 pozemků, žalobkyně c) je snachou a dědičkou Jaroslava Volejníčka st., disponuje nárokem k id. 1/9 pozemků, žalobce d) a e) jsou vnuci a dědici Jaroslava Volejníčka st., každý disponuje nárokem k id. 1/36 pozemků, žalobkyně f) je manželkou a dědičkou MUDr. Radovana Volejníčka, disponuje nárokem k id. 1/9 pozemků, žalobkyně j) je pozůstalá manželka a dědička Pavla Volejníčka, syna a dědice Jaroslava Volejníčka st., disponuje nárokem k id. 1/36 pozemků. Pozemky žalobců přešly postupně na československý stát na základě dvou vyvlastňovacích rozhodnutí MěNV v Brně, zn. výst. 2504/1958-H z 29. 4. 1958 a zn. výst. 6228/1964 z 19. 10. 1964, účelem vyvlastnění byla výstavba bytových domů v ulici Blodkova a Tovačovského, náhrada byla stanovena ve výši 984 Kčs za pozemek parc. č. 871/28 a 2.155,20 Kč za pozemek parc. č. 871/21. Vzhledem k zastavění nebylo pozemky možno žalobcům vydat, žalobcům a), b), c), d), e), f), j) byla přiznána náhrada na vydání náhradního pozemku, avšak pouze ve výši celkem 117.545 Kč za všechny pozemky, kdy cenu stanovil Ing. Jirí Holuša ve svém znaleckém posudku ze dne 24. 3. 2011. Žalobci s takovým oceněním nesouhlasí, domáhali se přecenění, kdy mají za to, že jsou pozemky stavební již v době přechodu na stát vzhledem k určení k zastavění, kdy cena pozemků měla činit celkem 536.000 Kč. Žalovaný až na konci roku 2021 přehodnotil nesprávné ocenění, správnou výši nadále neuznává u žalobkyně b), u které namísto správné výše nároku 178.666,67 Kč přiznává pouze částku 139.485 Kč. Výše nároků žalobců a), b), c), d), e), f), j) by po správném ocenění měla činit celkem 521.111,11 Kč, po odečtení již uspokojené části nároků činí celkem 432.767,18 Kč, toto je doloženo i znaleckým posudkem č. 6051-12-2021 z 26. 7. 2021 zpracovaný znal. ústavem Česká znalecká, a. s.
- c) ze dne 20. 5. 2020 č. j. 3.094/92/8-RNP, kterým nebyla žalobcům a), b), c), d), e), f), j) přiznána náhrada za podíly na pozemku parc. č. 3500/1 (nyní dle KN parc. č. 6520, 6523, 6525/1, 6525/2, 6525/3, 6525/5, 6525/7, 6519/1, 6526, 8390/13 všechny v k. ú. Židenice a část. parc. č. 1519/1 a část. parc. č. 1897/4, 1897/23 v k. ú. Maloměřice. Původními vlastníky pozemků byli Jaroslav Volejníček st., Antonín Volejníček a Ferdinand Volejníček. Žalobkyně a) je dcerou a dědičkou Antonína Volejníčka, disponuje tak nárokem k id. 1/3 pozemků, žalobkyně b) je dcerou a dědičkou Miluše Fialové, jež byla dědičkou Ferdinanda Volejníčka, disponuje nárokem k id. 1/3 pozemků, žalobkyně c) je snachou a dědičkou Jaroslava Volejníčka st., disponuje nárokem k id. 1/9

pozemků, žalobce d) a e) jsou vnuci a dědici Jaroslava Volejníčka st., každý disponuje nárokem k id. 1/36 pozemků, žalobkyně f) je manželkou a dědičkou MUDr. Radovana Volejníčka, disponuje nárokem k id. 1/9 pozemků, žalobkyně j) je pozůstalá manželka a dědička Pavla Volejníčka, syna a dědice Jaroslava Volejníčka st., disponuje nárokem k id. 1/36 pozemků. Pozemek přešel na československý stát na základě tří vyvlastňovacích výměrů a jedné kupní smlouvy, vyvlastňovacími výměry ÚNV v Brně, č. j. XI/1B-198-30/7-1952-H z 18. 12. 1952, č. j. XI-1B-198-14.4.1953-H z 17. 6. 1953 byla vyvlastněna část pro účely výstavby obytných domů při ulici Svatoplukově v Brně Židenicích, náhrada byla stanovena 2 Kč za 1 m², vyvlastňovacím výměrem odboru výstavby MěstNV č. j. Výst.-5415/1960-H z 27. 4. 1961 byla část vyvlastněna za účelem vybudování seřaďovacího nádraží v Brně Maloměřicích, náhrada byla stanovena 1,80 Kč za 1m². Kupní smlouvou ze dne 18. 5. 1963 byla zbývající část vykoupěna pro výstavbu garáží. Vzhledem k zastavení nebylo možné pozemky vydat, byla přiznána náhrada za nevydaný pozemek, žalobcům a), b), c), d), e), f), j) byla přiznána náhrada pouze ve výši 16.412,10 Kč, pro opakovaný nesouhlas bylo na začátku roku 2022 přeceněno ze strany žalovaného, ten však dosud nárok žalobců neuznává v plné výši. Výše nároků žalobců a), b), c), d), e), f), j) by měla činit 321.805,56 Kč, toto je doloženo i znaleckým posudkem č. 6051-12-2021 z 26. 7. 2021 zpracovaný znal. ústavem Česká znalecká, a. s, dosud na něj nebylo ničeho plněno, zůstává neuspokojen v plné výši.

- d) ze dne 19. 5. 2020 č. j. 3094/92/7-RNP, kterým nebyla žalobcům a), b), h), i) přiznána náhrada za podíly na pozemku parc. č. EN 7306 v k. ú. Židenice. Původními vlastníky pozemku byly Marta Páralová, Miluše Fialová a Jiřina Krejčová. Žalobkyně a) disponuje nárokem k id. 1/3 pozemků, žalobkyně b) je dcerou a dědičkou Miluše Fialové, disponuje nárokem k id. 1/3 pozemků, žalobci h) a i) jsou synové a dědici Jiřiny Krejčové, každý disponuje nárokem k id. 1/6 pozemků. Pozemek přešel na československý stát – ONV Brno IV., zast. Brnoinvestou, na základě tří smluv o převodu nemovitostí uzavřených dne 3. 4. 1982, 13. 4. 1982 ve znění tří dodatků uzavřených dne 21. 9. 1984 a 2. 10. 1984, kdy výkup se uskutečnil pro účely výstavby sídliště Vinohrady III, kupní cena byla sjednána ve výši 0,40 Kčs za 1 m², celkem za všechny pozemky činila 670,35 Kčs. Vzhledem k zastavení nebylo možné pozemky vydat, byla oprávněným osobám přiznána náhrada ve formě náhradního pozemku ev. finanční náhrada v částce 211.400 Kč. Žalobci s částkou souhlasí, vzhledem k tomu, že žalovaný přiznal náhradu teprve po 28 letech od podání žádosti o vydání pozemku, není nárok žalobců dosud uspokojen.
- e) ze dne 11. 6. 2020 č. j. 3094/92/10-RNP, kterým nebyla žalobcům a), b), h), i) přiznána náhrada za pozemek parc. č. EN 7306 v k. ú. Židenice. Původními vlastníky pozemku byly Marta Páralová, Miluše Fialová a Jiřina Krejčová. Žalobkyně a) disponuje nárokem k id. 1/3 pozemků, žalobkyně b) je dcerou a dědičkou Miluše Fialové, disponuje nárokem k id. 1/3 pozemků, žalobci h) a i) jsou synové a dědici Jiřiny Krejčové, každý disponuje nárokem k id. 1/6 pozemků. Pozemek přešel na československý stát – ONV Brno IV. na základě vyvlastňovacího rozhodnutí odboru výstavby a územního plánování ONV Brno IV., č. j. OVUP 3853/78/Wale ze dne 29. 1. 1978, účelem vyvlastnění byla výstavba polikliniky v Brně Židenicích při ulici Viniční, náhrada za vyvlastňovanou výměru pozemku činila 0,40 Kč za 1m², nebyly nalezeny doklady prokazující faktické poskytnutí náhrady původním vlastníkům nevydaného pozemku za vyvlastnění, bylo tedy vyvlastněno bez vyplacení náhrady a rozhodnuto o náhradě za nevydaný pozemek, kdy pozemek nebylo možné oprávněným osobám vydat pro zastavenost. Náhrada činí částku ve výši 98.600 Kč, žalobci s částkou souhlasí, vzhledem k tomu, že žalovaný přiznal náhradu teprve po 28 letech od podání žádosti o vydání pozemku, není nárok žalobců dosud uspokojen.

2. Celkem ke dni podání žaloby náleží žalobcům dosud neuspokojené nároky v celkové výši 2.985.370,63 Kč. Žalobci nesouhlasí s oceněním nároků žalovaným dle rozhodnutí uvedených pod body odst. 1 odůvodnění písm. a) - c) výše, kdy má za to, že popsané pozemky, které nebyly žalobcům vydány, mají být oceněny coby pozemky stavební. Právnímu zástupci žalobců je z dlouhodobé praxe známo, že žalovaný zcela odmítá přeceňovat nároky oprávněných osob, a to vždy s odkazem na své interní metodické pokyny platné od 1. 8. 2015, které však zcela zjevně nerespektují aktuální judikaturu Nejvyššího soudu (zejm. usn. NS z 6. 1. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4375/2015, rozsudek NS z 3. 5. 2017, sp. zn. 28 Cdo 1615/2016, usn. NS z 24. 11. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4758/2016, usn. NS z 30. 9. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2429/2020) a Ústavního soudu. Žalovaný zcela o své vlastní libovůli uplatňuje různý přístup k jednotlivým oprávněným osobám, kdy některé vyhoví a přecení dobrovolně jejich nárok, jiné přitom zcela evidentně diskriminuje. Nutí je domáhat se jejich práva nákladnou a zdlouhavou soudní cestou. Jakákoliv další snaha žalobců o přecenění mimo soudní řízení by tak nebyla úspěšná. Rozdíl mezi částkou, která byla žalobci žalovaným jako náhrada z výše popsaných rozhodnutí pod písm. a) až c) původně přiznána (184.227,28 Kč) a výše náhrady, která by měla žalobcům náležet (2.787.187,50 Kč), tak činí 2.603.960,22 Kč. Ve vztahu k jednotlivým přeceněním pak žalobci doložili důkazy k chybnému ocenění pozemků dokládajících, že pozemky měly stavební charakter již při jejich odebrání žalobcům, kdy byly určeny k výstavbě obytných domů, výstavbě seřazovacího nádraží. V průběhu času byly v rámci snahy o uspokojení alespoň té části svých nároků, kterou žalovaný uznával, žalobci značně aktivní, kdy se ucházeli o převod nemalého množství náhradních pozemků v rámci veřejných nabídek, nebyli však úspěšní, a to rovněž z důvodu nesprávného ocenění svých nároků. Tyto skutečnosti pak dokládají žádostmi o převod náhradních pozemků a protokoly o vyhodnocení jednotlivých veřejných nabídek. Tyto důkazy pak žalobci dokládají nejenom pro prokázání své aktivní snahy domoci se uspokojení svých nároků, ale rovněž také jako další doklad o liknavém a svévolném přístupu žalovaného vůči žalobcům.
3. Splnění podmínek pro uložení povinnosti vydat náhradní pozemky – naplnění znaků liknavosti a svévole žalovaného žalobci dokládající poukazem na judikaturu Ústavního soudu (nález sp. zn. III.ÚS 495/02 z 4. 3. 2004, nález sp. zn. II.ÚS 4139/16 z 18. 7. 2017) a v těchto intencích od 2009 následnou judikaturu Nejvyššího soudu, kdy za liknavý a svévolný postup žalovaného ustálená rozhodovací praxe Nejvyššího soudu opakovaně považuje situaci, kdy žalovaný nesprávně ocenil oprávněné osobě nevydané pozemky, čímž fakticky znemožnil plné uspokojení nároku oprávněné osoby. Dle usn. NS z 26. 6. 2018, sp. zn. 28 Cdo 108/2018 a dalších za liknavý postup je možné bez dalšího považovat rovněž i situaci, kdy žalovaný odmítá správně ocenit pozemky oprávněných osob. V kontextu již ustálené judikatury Nejvyššího soudu se jedná o postup žalovaného, který je v rozporu s dobrými mravy a poškozuje žalobce na jejich právech, neboť jim bylo znemožněno se domáhat náhrady za nevydané pozemky v odpovídající výši, ev. v hodnotě, která by odpovídala skutečné výši jejich nároků, byli tak ve vztahu k dalším oprávněným osobám značně znevýhodněni, nebylo jim tak umožněno získat odpovídající kompenzaci za křivdy, které jim, či jejich právním předchůdcům byly způsobeny českým státem, který jim téměř 30 let se zdráhal přiznat to, co jim po právu náleží. Takový postup žalovaného lze nepochybně označit za liknavý a svévolný ve vztahu k žalobcům.
4. Pozemky, jichž se žalobní návrh týká, tj. pozemky v k. ú. Šanov nad Jevišovkou, parc. č. 3530 o výměře 1779 m², oceněn na částku 32.093 Kč, parc. č. 6187 o výměře 33963 m², oceněn na částku 143.406,30 Kč, parc. č. 6344 o výměře 60634 m², oceněn na částku 346.991,70 Kč a parc. č. 6409 o výměře 4474 m², oceněn na částku 48.942,80 Kč, celkem cena náhradních pozemků činí 571.433,80 Kč. Aktuální výše dosud neuspokojených nároků žalobců činí 2.985.370,63 Kč, cena náhradních pozemků je nižší. Cena ocenění byla stanovena samotným

žalovaným, kdy ten pozemky zařadil do veřejné nabídky a deklaroval záměr tyto převést na oprávněné osoby, činí tak kroky pro to, aby výše uvedené pozemky zcizil.

5. Podáním z 13. 2. 2023 žalobci uvedli, že námitky žalovaného již byly posuzovány ze strany jiných soudů, kdy ve všech případech byly námitky jednoznačně odmítnuty jako nesprávné, zástupné či nepřiléhavé. Žalobci mají za to, že žalovaný záměrně zkresluje a zastírá skutečný stav věci, kdy žalobci požádali o vydání v minulosti odejmutých pozemků v roce 1992, tedy před třiceti lety, kdy se domáhali vydání původních odejmutých pozemků, nikoliv a priori poskytnutí náhrady. Žalovanému pak trvalo desítky let, aby o žádosti a nárocích žalobců vůbec rozhodl, o nárocích rozhodl v roce 2009, tj. po 17 letech a v roce 2010, tj. po 18 letech, a v roce 2020, tedy po 28 letech. Žalovaný tvrdí, že nejednal liknavě a svévolně, což se jeví jako nepochybné vzhledem k délce čekání na rozhodnutí takřka 30 let, a správnému ocenění, o něž bylo žádáno v roce 2009, pokračování ve zpochybnění některých nároků, neúspěšnost v uspokojení svých nároků aktivní snahou žalobců účastnit se veřejných nabídek, kdy žalovaný omezuje možnost účasti žalobců. Žalovaný opomíjí, že zákonnou povinností žalované je ocenit žalobcům nevydané pozemky ve správné výši, liknavost je pak dána žalovaným nesprávným oceněním nevydaných pozemků a setrváním žalovaného na tomto ocenění., žalobci es tak nemohou účastnit veřejných nabídek v celém rozsahu jejich nároků. Žalovaný nadále namítá, že nemohl provést přecenění nevydaného pozemku z rozhodnutí č. j. 3094/92/8-RPN, kdy žalovanému nebyl doložen doklad o stavebním charakteru tohoto pozemku, žalobci mají tvrzení za účelové a nesprávné, kdy stavební charakter pozemku vyplývá již ze samotného rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj č. j. 3094/92/8-RNP ze dne 20. 5. 2020, neboť pozemek byl žalobcům postupně odebírán za účelem výstavby obytných domů při ulici Svatoplukově v Brně – Židenicích a nádraží v Brně – Maloměřicích. O stavebním charakteru předmětného pozemku svědčí i rozhodnutí Ústředního národního výboru v Brně o vyvlastnění zn. XI/LB-198-30/7-1952-H ze dne 18. 12. 1952, kdy v tomto rozhodnutí o vyvlastnění je výslovně uvedeno vyvlastnění nemovitostí v k. ú. Židenice pro stavbu obytného domu T 20/52 při ul. Svatoplukova v Brně – Židenicích, rovněž rozhodnutí Ústředního národního výboru v Brně o vyvlastnění č. XI-LB-198-14.4.1953-H ze dne 17. 6. 1953 svědčí o stavebním charakteru dotčeného pozemku, je uvedeno vyvlastnění nemovitostí v kat. úz. Židenice při ulici Svatoplukově pro účely stavby obytného domu T 20/52, stejně tak rozhodnutí Odboru výstavby MěstNV v Brně o vyvlastnění č. 5415/1960-H ze dne 7. 4. 1961, kde je uvedeno vyvlastnění nemovitostí v k. ú. Židenice pro výstavbu seřaďovacího nádraží v Brně-Maloměřicích. Ocenění tak není správné, neboť ze zmíněných podkladů je zřejmé, že pozemek parc. č. 3500/1 měl již v době přechodu na stát stavební charakter a měl být oceněn coby pozemek stavební. Dle znaleckého posudku znaleckého ústavu Česká znalecká, a. s., č. 6 05112-2021 z 26. 7. 2021 je pozemek parc. č. 3500/1 v k. ú. Židenice oceněn coby stavební, žalovaný vůči znaleckému posudku nevznesl konkrétní námitky, pouhý nesouhlas účastníka řízení se závěry znaleckého posudku neodůvodňuje zpracování revizního znaleckého posudku, kdy jeho zpracování žalovaný ani nenavrhl.
6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, kdy ji má za nedůvodnou a z procesního hlediska za nepřijatelnou, navrhl její zamítnutí v celém rozsahu. Žalobce již v několika souběžně vedených řízeních uvedli a prokázali, že se účastní veřejných nabídek vyhledávaných žalovaným a usilují v nich o vydání náhradních pozemků za stejných podmínek jako ostatní oprávněné osoby, někteří z žalobců nespoují ocenění svého restitučního nároku a souhlasí s jeho evidovanou výší, ostatní žalobce sice žádali ocenění svých restitučních nároků vyšší částkou, jejich tvrzení o vyšší ceně části jednoho odňatého pozemku nevyplývá z příslušných dokumentů a žalobci jej nijak neprokázali. Mezi výší restitučních nároků tvrzených žalobci a výší evidovanou je drobný rozdíl, žalobcům toto nijak nebrání v uspokojování jejich restitučních nároků plně a bez omezení v rámci veřejných nabídek v prokázané, evidované

a v podstatě nesporné výši, kdy toto fakticky činí. Přes to všichni žalobci uplatnili své nároky se zdůvodněním, že pro údajnou liknavost žalovaného nemohou uspokojovat své restituční nároky ve veřejných nabídkách. Žalovaný má za to, že je třeba prokázat, že ve vztahu ke každému jednotlivému žalobci je třeba prokázat dopuštění se liknavosti či svévole, kdy se nemohl domoci uspokojení svého restitučního nároku zákonem předvídanou cestou, kdy liknavost žalovaného nelze dovozovat ze samotné délky trvání řízení, ani nelze činit na základě tvrzení o údajné nedostatečné nabídce pozemků či na základě pouhého subjektivního vnímání žalobce ve vztahu k uspokojování nároků jiných osob. Žalovaný eviduje u každého z žalobců nevyčerpaný restituční nárok, který buď zcela odpovídá žalobcem tvrzené výši, nebo se této výši velmi blíží. K žádostem žalobců o přecenění a výši jejich restitučních nároků žalovaný ocenil restituční nároky žalobců v souladu s dostupnými podklady a svou interní metodikou, později, když vyšly najevo podklady, ze kterých bylo možno dovést vyšší restituční nároky žalobců, žalovaný jejich nároky odpovídajícím způsobem navýšil. Ve vztahu k přecenění pozemků parc. č. 3161, 3164 a 3186 v k. ú. Židenice dle rozhodnutí č. 3094/92/1-RNP byly pozemky přeceněny v plném rozsahu, dne 11. 10. 2021 byl zaslán informační dopis. Ve vztahu k přecenění pozemku parc. č. 871/21 v k. ú. Židenice dle rozhodnutí č. 3094/92/3-RNP byl pozemek přeceněn v plném rozsahu, dne 9. 11. 2021 byl zaslán informační dopis. Ve vztahu k přecenění pozemku EN 3500/1 o výměře 1655 m² v k. ú. Židenice dle rozhodnutí č. 3094/92/8-RNP bylo zjištěno, že odňatý pozemek nelze ocenit jako stavební, jak žalobci požadovali, v návaznosti na to byla dne 25. 10. 2021 zaslána výzva k doplnění podkladů, dokumentace nebyla doložena, po dohledání v Archivu města Brna byla část pozemku na základě znaleckého posudku přeceněna, žalobcům byl zaslán dne 5. 1. 2022 informační dopis o nové výši restitučních nároků. Důvodem pro nevyhovění je dán na základě vyhlášky č. 144/1959 Ú.L., kdy stavebním pozemkem se rozumí místo vymezené územním rozhodnutím k zastavění, dostupné dokumentace nevyplývá, že by tato část pozemku byla ke dni přechodu na stát určena pro stavbu a nelze ji ocenit jinak než jako ornou půdu. O tom byl žalobcům zaslán informační dopis dne 5. 1. 2022, Součet evidovaných restitučních nároků žalobců činí částku 2.857.492,48 Kč, liší se od souhrnu restitučních nároků žalobců pouze o částku 127.878,15 Kč. Ve vztahu k požadovaným náhradním pozemkům, veškeré pozemky byly již před podáním žaloby zařazeny do veřejné nabídky, kdy tato byla následně vyhlášena a žalovaný obdržel přihlášky oprávněných osob. Vzhledem k předběžnému opatření nelze sice převést náhradní pozemky na účastníky, kteří podali nejvyšší nabídky, žalovaný má za to, že by bylo v rozporu se smyslem restitučního práva vydat pozemky žalobcům v soudním řízení, kdy žalobci nesplnili podmínky pro jejich vydání, kdy nic jim zároveň nebránilo se do příslušné veřejné nabídky přihlásit.

7. Žalovaný podáním z 31. 7. 2023 uvedl, že se znaleckým posudkem zpracovatele Česká znalecká, a. s., nikdy nesouhlasil, kdy v dosavadních soudních řízeních jej nebral ani jediný soud v potaz a nikterak z něj nevycházel, žalovaný tento znalecký posudek sporuje, kdy jej má za zcela nesprávný, výše restitučních nároků žalobců evidovaných žalovaným je správná, znalecký posudek není jako důkaz o ceně sporného pozemku použitelný, kdy bylo vycházeno z neúplných podkladů, zpracovateli rovněž k 11. 5. 2023 zaniklo znalecké oprávnění, ocenění pozemku parc. č. 3500/1 v k. ú. Židenice nemá nadále za prokazatelně a konkrétně odůvodněno v rámci znaleckého posudku České znalecké, a. s.
8. Podáním z 9. 10. 2023 žalovaný uvedl, že ve vztahu k nárokovaným pozemkům má za to, že jde o pozemky zařazené do veřejné nabídky, která je primárním a zákonem předvídaným způsobem uspokojování restitučních nároků osob oprávněných k vydání náhradních pozemků, žalobcům v přihlášení do veřejné nabídky nebránila ani výška restitučního nároku, ani jiné překážky. Nad rámec uvádí, že k nárokovaným pozemkům jsou u podepsaného soudu vedeny řízení sp. zn. C 170/2022, 12 C 195/2022, 11 C 181/2023, 7 C 170/2022,

12 C 195/2022, kdy náhradní pozemky nelze vydat, aniž by byly jednotlivé nároky porovnány z hlediska tzv. lepšího práva.

9. Účastníci mají za nesporné a prokázané, že žalobcům, coby právním nástupcům původně oprávněných osob, nebyly podle zákona o půdě vydány pozemky pravomocnými rozhodnutími Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brna: jednotlivě ze dne 10. 6. 2009 č. j. 3094/92/1-RNP, kterým nebyla žalobcům c, d), e), f), g) H), i) a j) přiznána náhrada za podíly na pozemcích v k. ú. Židenice parc. č. 3161, 3164 a 3186, ze dne 8. 12. 2010 č. j. 3094/92/3-RNP, kterým nebyla žalobcům a), b), c), d), e), f) a j) přiznána náhrada za podíly na pozemcích v k. ú. Židenice parc. č. 871/21 a 871/28, ze dne 20. 5. 2020 č. j. 3.094/92/8-RNP, kterým nebyla žalobcům a), b), c), d), e), f), j) přiznána náhrada za podíly na pozemku parc. č. 3500/1 (nyní dle KN parc. č. 6520, 6523, 6525/1, 6525/2, 6525/3, 6525/5, 6525/7, 6519/1, 6526, 8390/13 všechny v k- ú. Židenice a část. parc. č. 1519/1 a část. parc. č. 1897/4, 1897/23 v k. ú. Maloměřice, ze dne 19. 5. 2020 č. j. 3094/92/7-RNP, kterým nebyla žalobcům a), b), h), i) přiznána náhrada za podíly na pozemku parc. č. EN 7306 v k. ú. Židenice, e dne 11. 6. 2020 č. j. 3094/92/10-RNP, kterým nebyla žalobcům a), b), h), i) přiznána náhrada za pozemek parc. č. EN 7306 v k. ú. Židenice.
10. Stejně tak mají účastníci za nespornou výši nároku výši restitučního nároku ve vztahu ke všem pozemkům vyjma části pozemku parc. č. parc. č. 3500/1 v k. ú. Židenice, kdy nesporná výše restitučního nároku činí částku ve výši 2.857.492,48 Kč, sporná rozdílná výše restitučního nároku činí částku 127.878,15 Kč. Soudem proto nebylo činěno dalších závěrů z dokazování účastníky nesporných restitučních nároků žalobců plynoucích z výše uvedených rozhodnutí.
11. Mezi účastníky nebylo dále sporu též o tom, že pozemky, které jsou předmětem žaloby, jsou ve vlastnictví státu a že žalovanému náleží příslušnost hospodařit s tímto majetkem státu.
12. Z rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj č. j. 3094/92/8-RPN ze dne 20. 5. 2020 se podává, že žalobci a), b), c), d), e), f), j) nejsou vlastníky pozemku parc. č. 3500/1 role o výměře 1655 m² v k. ú. Židenice, neboť pozemek nelze vydat, nárok oprávněných osob však byl prokázán, náhrada za nevydaný pozemek bude oprávněným osobám poskytnuta v souladu se zákonem o půdě. V odůvodnění je uvedeno, že vyvlastňovacími výměry - rozhodnutí Ústředního národního výboru v Brně o vyvlastnění zn. XI/LB-198-30/7-1952-H ze dne 18. 12. 1952, kdy v tomto rozhodnutí o vyvlastnění je výslovně uvedeno vyvlastnění nemovitostí v k. ú. Židenice pro stavbu obytného domu T 20/52 při ul. Svatoplukova v Brně – Židenicích, rozhodnutí Ústředního národního výboru v Brně o vyvlastnění č. XI-LB-198-14.4.1953-H ze dne 17. 6. 1953 svědčí o stavebním charakteru dotčeného pozemku, je uvedeno vyvlastnění nemovitostí v kat. úz. Židenice při ulici Svatoplukově pro účely stavby obytného domu T 20/52, rozhodnutí Odboru výstavby MěstNV v Brně o vyvlastnění č. 5415/1960-H ze dne 7. 4. 1961, kde je uvedeno vyvlastnění nemovitosti v k. ú. Židenice pro výstavbu seřaďovacího nádraží v Brně-Maloměřicích, a kupní smlouvou z 18. 5. 1963 byla vykoupěna zbývající výměra 420 m² pro výstavbu garáží. Současně bylo uvedeno, že ze snímku ortofotomapy a vyjádření odboru výstavby ÚMČ Brno – Židenice ze dne 6. 3. 2007 vyplývá, že části pozemků jsou zastavěny bytovými domy vč. místních přístupových komunikací a zelených ploch v zástavbě, a dále jsou zastavěny železničním tělesem, včetně náspu a přiléhající šterkové plochy, v souladu s konstantní judikaturou ÚS a NS byla vyvozena překážka vydání, kdy o nevydání pozemků zastavěných komplexní stavbou sídelního útvaru soud konstatoval, že sídelní útvar je třeba chápat jako celek zahrnující nejen obytné objekty, objekty občanské a technické vybavenosti, ale i plochy nacházející se mezi těmito objekty, pokud v rámci sídelního útvaru plní nějakou konkrétní funkci, vydáním pozemků, které jsou užívány pro veřejné účely by došlo ke vzniku tzv. holého vlastnictví, což není účelem restitučního procesu dle zákona o půdě.

13. Ze sdělení Státního pozemkového úřadu ze dne 8. 12. 2021 se podává, že bylo ohledně pozemku parc. č. 3500/1 v k. ú. Židenice zjištěno, že oddělení restitucí Státního pozemkového úřadu rozhodlo dne 24. 11. 2021 o přecenění části pozemku parc. č. 3500/1 v k. ú. Židenice o výměře 962 m², tato část byla oceněna jako stavební plocha, ocenění části pozemku o výměře 693 m² zůstává v platnosti dle původního ocenění.
14. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Česká znalecká, a. s., č. 6 05112-2021 z 26. 7. 2021 se podává ocenění odejmutých pozemků v k. ú. Židenice, a to parc. č. 3161, 3164, 3186, 871/21, 871/28 a parc. č. 3500/1, na částku 3.534.800 Kč. Znalecký ústav oceňoval všechny pozemky jako stavební s tím, že byly vyvlastněny za účelem výstavby. Z vyjádření České znalecké, a. s. z 21. 9. 2023 se podává stanovisko k dotazu o platnosti vypracovaných znaleckých posudků, kdy v současné době znalecká kancelář nemá znalecké oprávnění, kdy dle oficiálního stanoviska Ministerstva spravedlnosti ČR i po ukončení činnosti znalecké kanceláře jsou znalecké posudky stále platné, v rámci soudního sporu je možné vyslechnou zpracovatele pro dovysvětlení, stvrzení znaleckého posudku, konkrétně Ing. Jakuba Lisu.
15. Z usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 17. 5. 2023, č. j. 28 Cdo 1070/2023-710 se podává, že bylo zamítnuto dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2022, č. j. 21 Co 227/2022-668, kdy rozsudkem odvolacího soudu byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Rakovníku ze dne 21. 6. 2022, č. j. 6 C 60/2021-607 (ve spojení s usnesením ze dne 27. 7. 2022, č. j. 6 C 60/2021-628 a ve znění opravného usnesení ze dne 22. 2. 2023, č. j. 6 C 60/2021-686), jímž byl nahrazen projev vůle žalovaného uzavřít s žalobci smlouvu v uvedeném znění o bezúplatném převodu pozemků v rozsudku jednotlivě spec. k uspokojení nároků žalobců podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, plynoucích z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brno ze dne 10. 6. 2009, č. j. 3094/92/1-RNP, ze dne 8. 12. 2010, č. j. 3094/92/3-RNP a ze dne 20. 5. 2020, č. j. 3094/92/8-RNP (výrok I), současně rozhodnuto o nákladech řízení (výroky II. a III.), výrokem II rozsudku odvolacího soudu bylo rozhodnuto o nákladech řízení odvolacího řízení. Odvolacím soudem byl učiněn závěr, že si žalovaný ve vztahu k restitučnímu nároku počínal liknavě a svévolně nemá Nejvyšší soud za nepřiměřený.
16. Další důkazy navržené a doložené účastníky řízení neshledal soud pro rozhodnutí ve věci potřebnými, nečinil z nich další závěry, protože skutkový stav pro právní posouzení věci měl za zjištěný dostatečně, další důkazy již soud neprovedl.
17. Po přezkoumání všech důkazů má soud za to, že žaloba byla podána důvodně.
18. Podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě nelze pozemky vydat v případě, že pozemek byl po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby zastavěn; pozemek lze vydat, nebrání-li stavba zemědělskému nebo lesnímu využití pozemku, nebo jedná-li se o stavbu movitou, nebo dočasnou nebo jednoduchou nebo drobnou, anebo stavbu umístěnou pod povrchem země. Za zastavěnou část pozemku se považuje část, na níž stojí stavba, která byla zahájena před 24. červnem 1991, a část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k provozu stavby. Zahájením stavby se rozumí datum skutečného zahájení stavby, zapsané do stavebního deníku a oznámené stavebnímu úřadu, pokud byla stavba zahájena do dvou let od vydání stavebního povolení.
19. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě, oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby. Podle odst. 2 téhož ustanovení pozemkový úřad nezahrne do veřejné nabídky pozemek, jehož převodu brání

zákonná překážka, nebo pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle zvláštního právního předpisu.

20. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o SPÚ“) nelze převádět z vlastnictví státu na jiné osoby:
- a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,
  - b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků
  - c) převáděných podle § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2
  - d) převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona o půdě,
  - e) převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona o půdě, nebo
  - f) určených platnou územně plánovací dokumentací nebo již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,
  - g) zemědělské pozemky určené k řešení podle § 2 zákona č. 139/2002 sb., ve znění pozdějších předpisů, u kterých je v katastru nemovitostí vyznačena poznámka o zahájení pozemkových úprav,
  - h) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,
  - i) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
  - j) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a na územích národních parků; dále nelze převádět zemědělské pozemky v přírodních rezervacích a v přírodních památkách, s výjimkou zemědělských pozemků, k jejichž zřízení vydalo souhlas Ministerstvo životního prostředí podle jiného právního předpisu,
  - k) pozemky, u nichž bylo Státním pozemkovým úřadem zahájeno správní řízení podle § 3 odst. 3, do doby vydání pravomocného rozhodnutí, nebo
  - l) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b).
21. Pokud oprávněné osobě vznikne nárok, jenž má být uspokojen, neboť dle ustanovení § 6 odst. 1, odst. 2 zákona o půdě odňatý pozemek nelze vydat pro zákonnou překážku, postup pro jeho uspokojení stanovuje zákon o půdě.
22. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalovaný postupoval při uspokojování restitučního nároku žalobců svévolně a liknavě tak, že ani po téměř 30 letech není jejich restituční nárok vypořádán. Liknavost a svévole žalovaného při uspokojování restitučních nároků žalobců je pak opakovaně konstatována každým vyhovujícím soudním rozhodnutím v restitučních věcech, vedených žalobci u soudů v celé ČR, liknavost a svévole bývá potvrzena odvolacími soudy v těchto řízeních, soud ji má rovněž za podloženou i aktuální judikaturou Ústavního soudu i ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu České republiky (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR z 17. 5. 2023, č. j. 28 Cdo 1070/2023-710). Dle ustálené rozhodovací praxe v souladu s aktuálně platnou judikaturou se principiálně vychází z toho, že osoby oprávněné se primárně mají domáhat vydání náhradních pozemků, až druhým subsidiárním nárokem je finanční náhrada. Mechanismus poskytnutí finanční náhrady se aktivuje až ve vazbě na zjištění, že za nevydané pozemky nelze oprávněné osobě poskytnout jiný vhodný pozemek (srov. např. usn. NS z 15. 6. 2010, sp. zn. 28 Cdo

1767/2010). Vzhledem k situaci, kdy lze toto plnění ve formě náhradního pozemku žalobci poskytnout, o náhradě finanční se neuvažuje. Judikatuře pak neodporuje ani posouzení otázky, zda oprávněná osoba může v případě liknavosti žalovaného nárok na převod náhradního pozemku namísto účasti ve veřejných nabídkách uplatnit přímo u soudu žalobou na vydání konkrétně určených náhradních pozemků. Ve vztahu k ocenění restitučních nároků, kdy u nároků pod písm. a), b) a c) došlo nejprve k chybnému, tj nižšímu ocenění, ke správnému došlo až v roce 2021, u nároků pod písm. d) a e) pak k rozhodnutí jako takovému došlo až po 28 letech od podání žádosti má soud jednání žalovaného za liknavé a odůvodňující podání žaloby, kdy takový postup není považován za diskriminující vůči ostatním oprávněným osobám. K nápravě došlo pouze na základě dlouhodobé aktivity žalobců, ve shodě s názorem opakovaně zaujímaným i podepsaným soudem by bylo za zcela neopodstatněné kladení k tíži žalobců, kdyby žalované bez ospravedlnitelného důvodu ztěžovala uspokojení jejich nároků podmíněním získání vhodného náhradního pozemku pouze účastní na veřejných nabídkách, kdy toto by znamenalo nepochybně další podstatné prodlení.

23. Náhradní pozemky, ve vztahu ke kterým se žalobci domáhají nahrazení projevu vůle žalovaného o bezplatném převodu náhradních pozemků za pozemky nevydané, a to pozemku katastrálním území Šanov nad Jevišovkou parcela číslo 3530, 6187, 6344 a 6409, jsou zapsány jako vlastnictví České republiky s tím, že právo hospodaření s nimi náleží žalovanému, jsou pozemky nezastavěnými, vhodnými k zemědělskému využití. Soud dospěl k závěru, že předmětné pozemky jsou vhodné k převodu na žalobce, kdy pozemky jsou v majetku žalovaného, ze strany žalovaného jsou převoditelné, kdy byly zahrnuty do veřejné nabídky žalovaného. Námitkám žalovaného ve vztahu k tomu, že nic nebránilo žalobců účastnit se veřejné nabídky těchto pozemků nelze soudu přitakat, kdy vzhledem k výši nároku žalobců a liknavosti žalovaného popsané výše, má soud za zcela ospravedlnitelné a nediskriminační uložení povinnosti uzavřít s osobou oprávněnou smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva ke konkrétnímu pozemku.
24. Ve vztahu ke zkoumání lepšího práva jiných oprávněných osob, kdy k pozemkům je souběžně vedeno řízení o nárocích u podepsaného soudu pod sp. zn. 7 C 170/2022, 12 C 195/2022, 11 C 181/2023, 7 C 170/2022, 12 C 195/2022, kdy všechna tato řízení byla zahájena později než řízení mezi účastníky, v rámci žádného z řízení dosud nebylo učiněno žádné, byť nepravomocné rozhodnutí, má soud za to, že žalobcům svědčí k uspokojení jejich nároku lepší právo, kdy žalobní nárok byl podán nejdříve, výše jejich dosud neuspokojených nároků, jež podcházejí z let 2009, 2010 a 2020 je v částce přinejmenším v nesporné výši 2.985.370,63 Kč, k uspokojení jejich nároků by došlo v regionu Jihomoravského kraje, kdy v tomto kraji mají i všichni žalobci místo svého bydliště, dále míru aktivity žalobců ve veřejných nabídkách lze mít za prokázanou v dostatečné míře, kdy tato nebyla účastníky rozporovaná, při zkoumání samotných souběžně vedených řízení ve vztahu k řízení sp. zn. 7 C 170/2022, 12 C 195/2022 a 11 C 181/2023 bylo řízení zahájeno později, žalobci rozhodnutími o přiznání náhrady disponují kratší dobu, ve vztahu k řízení sp. zn. 12 C 195/2022 se jedná o náhradu za pozemky, které se nenacházejí v Jihomoravském kraji, nýbrž v Praze. V rámci konkurence práv má soud u žalobců lepší právo na převod jimi zvolených náhradních pozemků za osvědčené a pozemky za převoditelné.
25. K uspokojení nároku způsobem vymykajícím se zákonem předpokládanému postupu podle § 11a zákona o půdě, je výjimečně podmíněné zjištěními vedoucími k závěru, že postup žalované lze kvalifikovat jako liknavý, svévolný či diskriminační, soud má tak za to, že je na místě vyhovět žalobě o vydání konkrétního vhodného pozemku, kdy uplatněný nárok nepřekračuje výši restitučního nároku žalobců, který mají účastníci za nesporný, je na místě i tehdy, kdy o malé části nároku panuje u účastníků spor. Ve vztahu k účastníky rozporné výši nároku pod písm. c) ve vztahu k části pozemku parc. č. 3500/1 v k. ú. Židenice má soud

skutkový stav zjištěný v dané věci, kdy dle konstantní judikatury Nejvyššího soudu zákonnou povinností žalovaného je ocenit žalobcům nevydané pozemky ve správné výši, žalobci doložili, kdy z dostupných podkladů je zjevné a jednoznačné, že pozemky byly vyvlastněny ev. vykoupěny za účelem výstavby (srov. např. usnesení NS z 12. 9. 2017, sp. zn. 28 Cdo 1964/2017, rozsudek NS z 29. 3. 2022, sp. zn. 28 Cdo 3080/2021), což bylo konstatováno již v rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj č. j. 3094/92/8-RPN ze dne 20. 5. 2020, jímž nebyl pozemek parc. č. 3500/1 v k. ú. Židenice žalobcům vydán, v nelze je tak mít, v souladu s účelem vykoupění pozemku, za pozemky zemědělské a jako takové je oceňovat. Soud přisvědčil žalobcům ve vztahu k ocenění pozemku parc. č. 3500/1 v k. ú. Židenice, kdy má za to, že bylo osvědčeno, že již od počátku byl celý pozemek parc. č. 3500/1 veden coby stavební, v souladu se znalecký posudkem České znalecké a. s., kdy i po zániku znaleckého oprávnění zpracovatele jsou znalecké posudky jím dosud vyhotovené platné, soud proto má nárok žalobců v celkové výši 2.985.370,63 Kč za odůvodněný.

26. Žalobci osvědčili, že jsou osobami oprávněnými podle § 4 zákona o půdě, kterým vznikl nárok na převod náhradních pozemků podle § 11 a § 11a zákona o půdě, a jsou proto věřiteli žalovaného. O tom svědčí shora uvedená pravomocná rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu města Brna. Žalobcům vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle § 11a zákona o půdě a předmětné pozemky, jejichž převodu se domáhají, byly oceněny na částku 573.433,80 Kč. Nároky nabyvatelů vůči převodci na převod jiného pozemku však činí částku 2.985.370,63 Kč. Z nabídky pozemků pro oprávněné osoby podle zákona číslo 229/91 Sb. aktuálně ke dni 27. 5. 2022 soud zjistil, že pozemky katastrální území Šanov nad Jevišovkou parcela číslo 3530 jsou nabízeny za cenu 32.093 Kč, parcela číslo 6187 vinice za cenu 143.406,30 Kč, parcela číslo 6344 vinice za cenu 346.991,70 Kč, parcela číslo 6409 orná půda za cenu 48.942,80 Kč. Nárok uplatněný žalobci podstatně převyšuje násobně hodnotu požadovaných pozemků zahrnutých do veřejné nabídky. Z výše uvedených důvodů soud žalobě v celém rozsahu vyhověl, kdy nahradil projev vůle žalovaného směřující k uzavření smlouvy o převodu pozemku tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy žalobci byly v řízení plně úspěšné, čímž jim vzniklo právo na plnou náhradu nákladů řízení, spočívající v nákladech právního zastoupení a nákladech na vyhotovení znaleckého posudku. V daném případě byla tarifní hodnota předmětu řízení částku ve výši 571.433,80 Kč v souladu s § 7 a § 9 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“), s přihlédnutím k nálezů Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2013 p. zn. Pl. ÚS 25/12, Kč, sazba za 1 úkon právní služby činí s přihlédnutím k § 12 odst. 4 a. t. 10.620 Kč pro každého z žalobců. Soud přiznal jako účelně vynaložené náklady odměnu za 70 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 a. t., tj. 10 úkonů každému z žalobců, tj. ve výši 106.200 Kč, celkem 743.400 Kč – převzetí věci a příprava zastoupení, sepsání žaloby dne 24. 8. 2022, písemné podání z 13. 2. 2023, účast na jednání ve dnech 6. 9. 2023 a 30. 10. 2023, porada s klienty dne 24. 10. 2023, sepsání závěrečného návrhu z 6. 10. 2023. K těmto úkonům náleží 70x režijní paušál hotových výloh dle § 13 odst. 4 a. t., po 300 Kč, celkem 21.000 Kč. Celkem tak činí pro všechny žalobce částka odměny a režijních nákladů částku 764.400 Kč. Zároveň zástupci náleží náhrada ušlého času za 20 započatých půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1, 3 a. t., celkem 2.000 Kč, a náhrada za hotové výdaje spojené s cestovným na cestu k podepsanému soudu ve dnech 6. 9. 2023 a 30. 10. 2023 dle § 13 odst. 5 a. t. Pro soudní jednání dne 6. 9. 2023 zástupce doložil náklady za cestu osobním automobilem tovární značky MERCEDES-BENZ M1, reg. zn. 7AF 3927, kdy spotřeba činí 6,2 l/100 km, v délce 412 km z Prahy do Znojma a zpět, jež činí při paušální náhradě 5,20 Kč/km, tj. 2.142,40 Kč a průměrné ceně benzínu 41,20 Kč/l dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., tj. částku 1.052,50, celkem ve výši 3.194,90 Kč. Pro soudní jednání dne 30. 10. 2023 zástupce doložil náklady za cestu osobním automobilem

tovární značky BMW M1G, reg. zn. 7AU 2703, kdy spotřeba činí 6,4 l/100 km, v délce 412 km z Prahy do Znojma a zpět, jež činí při paušální náhradě 5,20 Kč/km, tj. 2.142,40 Kč dle vyhlášky č. 467/2022 Sb., a ceně NM 43,50 Kč/l dle doloženého daňového dokladu Orlen Unipetrol RPA s. r. o. - Benzina z 30. 10. 2023., tj. částku 1.147,10, celkem ve výši 3.289,50 Kč Dále DPH z částky 772.884,40 Kč ve výši zákonné sazby 21 %, tj. 162.305,80 Kč, celkem 935.190,20 Kč. Soud dále přiznal žalobcům náklady znalečného ve výši 84.700 Kč za vypracování znaleckého posudku znaleckého ústavu Česká znalecká, a. s., č. 6 05112-2021 z 26. 7. 2021, kdy tímto byla prokazována skutečná soudem přiznaná výše ocenění nevydaných pozemků. Celkem tak soud přiznal částku ve výši 1.019.890,20 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Brně, prostřednictvím Okresního soudu ve Znojmě.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se žalobci domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Znojmo 8. listopadu 2023

JUDr. Jaroslav Kouba v. r.
samosoudce

Tento rozsudek ze dne 08.11.2023, č. j. 4 C 134/2022-379 nabyl právní moci dne 23.05.2024 ve výr. I. ve spojení s rozsudkem KS Brno z 30.04.2024, č. j. 15 Co 13/2024-444, ve spojení s usn. OS Znojmo z 10.06.2024, č. j. 4 C 134/2022-457. Připojení doložky provedla Jana Šeneklová dne 03.07.2024.

USNESENÍ

Okresní soud ve Znojmě rozhodl samosoudcem JUDr. Jaroslavem Koubou ve věci

žalobců: a) **Marta Páralová**, narozená 20. 3. 1933
bytem Viniční 2562/176, 615 00 Brno - Vilémov
b) **Mgr. Libuše Jeremiasová**, narozená 4. 7. 1957
bytem Slatinská 4229/69, 636 00 Brno - Židenice
c) **Ing. Eva Volejníčková**, narozená 19. 10. 1933
bytem Veveří 45, 602 00 Brno
d) **Tomáš Volejníček**, narozený 10. 8. 1982
bytem U Zvonařky 1D, 120 00 Praha 2
e) **Mgr. Pavel Volejníček**, narozený 4. 4. 1968
bytem Tusarova 1537/19, 170 00 Praha 7
f) **MUDr. Miroslava Španělová**, narozená 16. 3. 1946
bytem Za Tesárnou 871, 691 42 Valtice
g) **Eva Zbořilová**, narozená 23. 9. 1943
bytem Ježkova 6, 638 00 Brno - Lesná
h) **Josef Krejčí**, narozený 8. 10. 1954
bytem Konrádova 2, 628 00 Brno
i) **Jiří Krejčí**, narozený 28. 5. 1946
bytem Jamborova 63, 615 00 Brno
j) **MUDr. Helena Volejníčková**, narozená 5. 7. 1944
bytem Kloboučnická 1627/7, 140 00 Praha 4
všichni zastoupení advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8 - Karlín

proti

žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO: 013 12 774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupený advokátem doc. JUDr. Janem Brodčem, LL.M., Ph.D.
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha

**o vydání náhradního pozemku - o povinnosti žalovaného uzavřít se žalobci smlouvu
o převodu pozemku jako pozemkové náhrady**

takto:

Rozsudek Okresního soudu ve Znojmě ze dne 8. 11. 2023 č. j. 4 C 134/2022-379, se ve výrokové části I. v části, kde jsou žalobci označeni jako nabyvatelé, opravuje tak, že na místo „Nabyvatel A: Marie Páralová“ patří správně „Nabyvatel A: Marta Páralová“.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem soud nahradil projev vůle žalovaného k uzavření smlouvy o převodu pozemků žalobcům.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Šeneklová.

Ve výroku rozsudku v části I., kde jsou účastníci označeni jako nabyvatelé, je žalobkyně Marta Páralová chybně označena jako Marie Páralová, ač v záhlaví je označena správně, jakož i v dalších částech výroku rozsudku.

Soud proto tuto zřejmou nesprávnost v psaní opravil ve smyslu ust. § 164 a § 167 odst. 2 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu – CZ – 670 08 Znojmo, nám. Republiky 1.

Znojmo 10. června 2024

JUDr. Jaroslav Kouba v. r.
samosoudce

Toto usnesení ze dne 10.06.2024, č. j. 4 C 134/2022-457, nabylo právní moci dne 28.06.2024.
Přípojení doložky provedla Jana Šeneklová dne 03.07.2024.